

1910-11-17

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Omtalte steder:
Vor Frue Kirke

Arkivplacering:
Mappe 100 nr. 35

DOKUMENTINDHOLD

Tanker/indlæg om spiret på Vor Frue Kirke

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Frue Kirkes Spir.

Et smukke spir i regelen er en pryde
for en steds kontur mod luften, indvæn-
mer jeg gerne, men der er dog det at bemærke,
at det gjør så udmærket, når der mellem
spir rager mindst et ordentligt tårn
op, det giver sådant dejligt hold på
det hele. Rundetårn rager for lidt i
vejret, til at kunne gjøre sig gældende
som tårn, så nu efter at vort bedste,
Hoculaj tårn har fået spir, har vi kun
Frue tårn tilbage. Men der er vigtigere
grund for mig til at være blandt
modstanderne af spiret. Der er
hensynet til den Arkitekt som har
ombygget kirken. Han har vel gjort
det meget radikalt, idet han vilde klæde
denne gamle kirke i antikt græsk stund.
Man kan dog indvænde hvad man vil,
og kalde kirken pedelij, den blev til et
harmonisk hele, som ikke skal foragtes.

Og så er det dog selv sig at ville forandre
på det der nu engang er harmonisk,
og som passer så udmærket ind i
omgivelserne, så der er en hel stemning
over Frue Plads. Der kan indvendes,
at de forandringer og tilføjelser til
gammel arkitektur, som sker gennem
tiderne, og ikke mindst netop ved kirker,
til har gæret, så de er blevet interes-
santere, mere maleriske og mere historiske.
Men dette er dog ingenlunde alletider
tilfældet. Man ser vel lige så tit noget godt
gammelt ødelagt af senere tider, ødelagt
lige så ofte ved ombygning og udmykning,
som ved forfæmelse. Historisk, ja
historisk vilde vor Frue måske blive interes-
santere, men det er ikke al historie der er
gladefø, og denne turde blive noget bagvendt.
Der er ingen nødvendighed tilstede, nødvendig-
heden er i regelen en god vejleder, kan o

hvort fald bruges som en ypperlig undskyldning.
Malerisk! ja vistnok kan tidernes Censurer
og Tilføjelser gjøre arkitekturen malerisk, og
tidens patina er meget værd, men det er noget
ganske andet end med vilje at ville forstøime
ved at sætte uendstede Skjærter paa dem.

I vore gader ser vi desværre daglig noget
lognende, flere og flere huse, hvort står i
sin stilart, vi det forskelligt fra nabo-huset,
skjæder op så man må grue for det rode Sømmen,
der i fremtiden skal bare navnet København.

Trods alt er ovennævnte Synspunkter for mig
støtte det afjörnde, nej det er det ganske simple,
væl spirit klæde tårnet af Kirken?

Hvad selve tårnet angår, så vilde jeg, der
støtte er nogen Støbrytter, støtte stille mig afjört
imod tanken, så meget mindre som tårnets
nuværende afblufning synes mig det mindst
gode ved Bygningen, (den er så vidt jeg ved
heller ikke helt i overensstemmelse med

arkitektens oprindelige plan. Men når kirken
tages med, bliver sagen meget klar, den kan ikke
smulpet med dette spær.

Facaden prydes af frontonen med Thorvaldsens
Johannusgruppe, og denne fronton former sig som
de græske tempelers, med en meget flad vinkel
oprettes. Denne flade vinkel kan så at sige
ikke harmonere med den lodrette meget spidde
vinkel som spær vilde danne, så jeg mener
dette er en arkitektonisk umulighed. Noormange
ville kunne blive begejstrede for at sætte et højt spær på
Madelainekirken i Paris, selv om den var bygget på en
plads, hvor engang en historisk kirke havde rejst sit
høje spær mod himlen. Et Vor Frue Kildet som
hun er, må hendes hat være til det overige.

København 17 nov 1910

J. L.